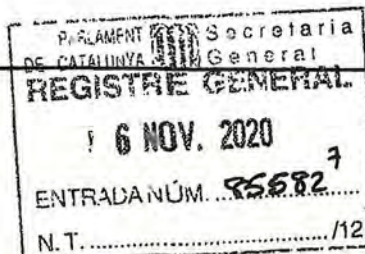

Índex de documents corresponents a l'expedient del Decret llei 36/2020, de 3 de novembre, de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre les estades en establiments turístics i de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

DOC. NÚM.	CONCEPTE	PAG.
1.	Comunicat al secretari del Govern.	1
2.	Text del Decret llei aprovat en la sessió del Govern de 3.11.2020	2-4
3.	Informe justificatiu previst a l'article 38.3 de la Llei 13/2008.	5-15
4.	Informe jurídic.	16-19
5.	Informe de la Intervenció General	20-21
6.	Informe de la Direcció General de Pressupostos	22-23

PARLAMENT DE CATALUNYA	Secretaria General
REGISTRE GENERAL	
6 NOV. 2020	
ENTRADA NÚM.	85582 ³
N.T.	/12

203-00063/12

INFORME JUSTIFICATIU ARTICLE 38.3 DE LA LLEI 13/2008, DEL 5 DE NOVEMBRE

Assumpte: Projecte de decret llei de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre les estades en establiments turístics i sobre la renda de les persones físiques

L'article 38.3 de la Llei 13/2008, del 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern, estableix que els projectes de decret llei han d'anar acompanyats amb un informe que justifiqui la necessitat extraordinària i urgent i certifiqui que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar.

Des de l'inici de la pandèmia, el Govern de la Generalitat ha adoptat mesures extraordinàries de diferent tipus, entre elles de tipus tributari, amb l'objectiu d'intentar pal·liar els seus efectes.

El present Decret llei incorpora dues mesures, una referida a l'impost sobre les estades en establiments turístics, amb l'ajornament de l'entrada en vigor de les tarifes aprovades en la Llei 5/2020, del 29 d'abril, i l'altra, relativa a l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb una deducció aplicable en el tram autonòmic de la quota íntegra.

A continuació, en primer lloc, es justifica l'adopció del decret llei i en segon lloc es concreta i analitza les mesures proposades, així com el seu impacte pressupostari.

1. Justificació del decret llei. Necessitat i urgència

Concurrencia del pressupòsit habilitant per dictar un decret llei

L'article 64 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya (en endavant, EAC) disposa:

"1. En cas d'una necessitat extraordinària i urgent, el Govern pot dictar disposicions legislatives provisionals sota la forma de decret llei. No poden ésser objecte de decret llei la reforma de l'Estatut, les matèries que són objecte de lleis de desenvolupament bàsic, la regulació essencial i el desenvolupament directe dels drets reconeguts per l'Estatut i per la Carta dels drets i els deures dels ciutadans de Catalunya i el pressupost de la Generalitat.

2. Els decrets llei resten derogats si en el termini improrrogable dels trenta dies subsegüents a la promulgació no són validats expressament pel Parlament després d'un debat i una votació de totalitat.

3. El Parlament pot tramitar els decrets llei com a projectes de llei pel procediment d'urgència, dins el termini establert per l'apartat 2."

El TC ha establert també que ha d'existir "una conexió de sentido o relación de adecuación ante la situación definida que constituye el presupuesto habilitante y las medidas que en el decreto ley se adoptan (STC 29/1982, FJ3) de manera que estas últimas guarden una relación directa o de congruencia con la situación que se trata de afrontar" (STC 192/1997, FJ 3). En aquest mateix fil doctrinal, el TC s'ha manifestat en el sentit que "ningún óbice existe desde el

Carrer del Foc, 57
08038 Barcelona
Tel. 933 162 000

Doc. original signat per:
Albert Castellanos Maduell
02/11/2020

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

Data creació còpia:
05/11/2020 13:15:38

Data caducitat còpia:
05/11/2023 00:00:00

Pàgina 1 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament de la Vicepresidència
i d'Economia i Hisenda

punto de vista constitucional, en principio, para que a través de un decreto-ley se puedan establecer, modificar o derogar, prestaciones patrimoniales de carácter público, siempre que concorra una situación de extraordinaria urgencia que justifique el uso de este instrumento normativo y que, a través de él, no se afecte al deber de contribuir al sostenimiento de los gastos públicos que establece el art. 31.1 CE" (STC 73/2017, FJ 2).

El Decret és doncs una disposició normativa que suposa una excepció al procediment ordinari d'elaboració de les lleis pel Parlament, de manera que el seu exercici resta sotmès a l'exigència que concorrin un conjunt de requisits que legitimin aquesta actuació del Govern.

A més, en l'àmbit dels tributs propis, cal tenir en compte l'article 203.5 de l'EAC, i la interpretació que d'aquest ha efectuat el Tribunal Constitucional (en endavant TC). L'article estableix:

"5. La Generalitat té competència per a establir, mitjançant una llei del Parlament, els seus tributs propis, sobre els quals té capacitat normativa."

A propòsit d'aquest article, el TC, en la sentència núm. 107/2015, de 28 de maig, dictada en el recurs d'inconstitucionalitat interposat contra el Decret llei 5/2012, de 18 de desembre, de l'impost sobre els dipòsits de les entitats de crèdit, diu (FJ 2):

"La exigencia en materia tributaria de ley formal aprobada en el Parlamento está en los orígenes mismos del parlamentarismo ("no taxation without representation"). Es a través de ella como se asegura el principio democrático y la supremacía financiera del Parlamento mediante la participación de los ciudadanos en el establecimiento del sistema tributario (STC 182/1997, de 28 de octubre, FJ 7). Tanto el Estatuto de Autonomía de Cataluña como la Constitución desarrollan esta exigencia como límite material a las disposiciones gubernamentales de urgencia."

El Estatuto de Autonomía de Cataluña contiene una previsión muy específica a este respecto: la Generalitat establece tributos propios "mediante ley del Parlamento" (art. 203.5). La creación de tributos propios queda así vedada, no sólo al reglamento, sino también al decreto-ley. De este modo, el legislador estatutario preserva y refuerza la posición del Parlamento catalán frente a diversas potestades normativas del Gobierno autonómico, tanto la ordinaria de carácter reglamentario (art. 68.1 EAC), como la extraordinaria de rango legal (art. 64.1 EAC). No interesa ahora detenerse a precisar qué regulaciones tributarias de carácter reglamentario son compatibles con la reserva de ley. Importa sólo concluir que el art. 203.5 EAC impone un inequívoco límite material al decreto-ley catalán, traducido en la imposibilidad de crear tributos propios mediante este instrumento normativo."

D'acord amb l'exposat, la creació de tributs propis està reservada a llei formal aprovada pel Parlament de Catalunya, de forma i manera que és inconstitucional l'aprovació d'impostos propis mitjançant decret llei. L'actual projecte de decret llei no infringeix dita prohibició perquè, en relació amb l'impost sobre les estades en establiments turístics no crea cap nova figura impositiva sinó que simplement ajorna l'aplicació de les noves tarifes de l'impost sobre les estades en establiments turístics, tribut ja vigent des del 2012.

A) Quant a l'anàlisi del pressupòsit habilitant -la extraordinària i urgent necessitat- s'efectuen les consideracions següents:

Doc. original signat per:
Albert Castellanos Maduell
02/11/2020

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

Data creació còpia:
05/11/2020 13:15:38

Data caducitat còpia:
05/11/2023 00:00:00

Pàgina 2 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament de la Vicepresidència
i d'Economia i Hisenda

Certament, no n'hi ha prou amb qualsevol necessitat, sinó que l'article 64.1 EAC exigeix que sigui inusual i imprevisible i és per això que la qualifica d'extraordinària i d'urgent, en el sentit, segons assenyalava la jurisprudència constitucional, que cal que sigui «[...] de tal naturaleza que no pueda ser atendida por el procedimiento legislativo de urgencia» (per totes STC 29/1982, de 31 de maig, FJ 3; 6/1983, de 4 de febrer, FJ 5; 189/2005, de 7 de juliol, FJ 3; 329/2005, de 15 de desembre, FJ 5).

A1) Impost sobre les estades en establiments turístics

La necessitat urgent i extraordinària de la mesura que s'adopta respecte d'aquest impost també obeeix a l'actual situació econòmica, social i sanitària, derivada del fet imprevisible i inusual que ha suposat la pandèmia del COVID-19.

El Decret llei 6/2020, de 12 de març, va establir de manera excepcional, que el termini de presentació i ingrés de les autoliquidacions de l'impost sobre les estades en establiments turístics corresponent al període de l'1 d'octubre del 2019 al 31 de març del 2020, seria entre els dies 1 i 20 d'octubre del 2020.

El Decret llei 23/2020, de 9 de juny, de mesures urgents en matèria tributària, va ajornar fins a l'1 de gener del 2021, l'entrada en vigor de l'increment de les tarifes de l'impost i de l'aplicació del recàrrec a la ciutat de Barcelona, aprovats per la Llei 5/2020, del 29, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, i que entraven en vigor a partir de l'1 de juliol del 2020.

Posteriorment, el Decret llei 33/2020, de 30 de setembre, de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica i de l'impost sobre les estades en establiments turístics, i en l'àmbit pressupostari i administratiu, ha establert la possibilitat que els obligats tributaris de l'impost – establiments i equipaments turístics – puguin sol·licitar, excepcionalment, l'ajornament o el fraccionament del pagament dels deutes derivats de l'autoliquidació corresponent als semestres compresos entre l'1 d'octubre del 2019 i el 31 de març del 2020 i entre l'1 d'abril del 2020 i el 30 de setembre del 2020.

A dia d'avui, la situació sanitària fa difícil de preveure que a 1 de gener del 2021 els establiments turístics funcionin amb normalitat, per la qual cosa, es creu necessari posposar una vegada més l'entrada en vigor de les tarifes i del recàrrec aprovades per la Llei de mesures i que estaven previstes per a una "normalitat" en l'activitat turística.

A2) Impost sobre la renda de les persones físiques

La realitat de la situació econòmica derivada de la pandèmia reflecteix que, fins al mes d'agost d'enguany, es varen registrar a Catalunya 893.931 altes inicials de prestacions contributives

Doc. original signat per:
Albert Castellanos Maduell
02/11/2020

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

Data creació còpia:
05/11/2020 13:15:38

Data caducitat còpia:
05/11/2023 00:00:00

Pàgina 3 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament de la Vicepresidència
i d'Economia i Hisenda

derivades de situacions d'ERTO COVID-19.¹ Tenint en compte que d'acord amb l'Enquesta de Població Activa, la població assalariada a Catalunya va ser, de mitjana, de 2.918.800 persones l'any 2019, les persones afectades pels ERTOS del COVID-19 representen un 31 % del total.

Així, els treballadors que s'han trobat i es troben en aquesta situació, juntament amb tots aquells que han perdut el seu lloc de treball i perceben prestacions per desocupació, han passat a tenir, de forma imprevista, dos pagadors en l'exercici 2020: l'empresa amb la que tenen o tenien la seva relació laboral i el Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE).

Com a conseqüència d'aquesta circumstància, es pot donar el cas que persones que fins ara no estaven obligades a presentar la declaració de l'IRPF per tenir un únic pagador, i tributaven d'acord amb les retencions practicades, enguany es trobin en dita obligació de declarar pel fet de tenir-ne més d'un i tributin d'acord amb la normativa autonòmica.

El fet que les comunitats autònomes no tinguin les eines per traslladar l'exercici de la seva capacitat normativa al càlcul de les retencions, que depenen només de la normativa estatal, pot discriminar tributàriament als contribuents que, en igualtat de nivells retributius, tenen més d'un pagador.

Més enllà de les situacions d'atur o suspensió temporal de l'ocupació derivades del COVID-19, cal advertir que aquesta iniquitat es dona en tots aquells supòsits en què el contribuent, pel fet de tenir dos pagadors, passa a estar obligat a declarar. Aquests supòsits estan directament relacionats amb la precarietat laboral: diversos contractes temporals amb retribucions baixes, situacions de desocupació, feines a temps parcial, etc. En tots aquests casos es podria estar discriminat tributàriament al tenir més d'un pagador. Si bé aquesta circumstància ja es produïa amb anterioritat, s'intensificarà notablement amb la crisi del coronavirus. Per aquest motiu, es considera necessari corregir el més aviat possible aquesta iniquitat existent.

Així, la urgent i extraordinària necessitat rau en el fet de l'excepcionalitat en què es trobaran molts contribuents com a conseqüència dels ERTOS i d'altres situacions d'atur i precarietat laboral esdevingudes a causa del COVID-19; i de que l'impost de l'exercici 2020 es merita el proper 31 de desembre, per la qual cosa, es requereix disposar de la norma aprovada abans de dita data.

Finalment, aplicable a ambdues mesures i com a conclusió d'aquest apartat referit a la justificació de la "necessitat i de la urgència" que defineixen l'instrument del decret llei, cal assenyalar que allò exposat fins ara s'ajusta a la doctrina del TC, referida, entre d'altres, en la sentència 137/2011, de 14 de setembre:

"En otras palabras, el fin que justifica la legislación de urgencia no es otro que subvenir a situaciones concretas de los objetivos gubernamentales que por razones difíciles de prever

¹ Font: SEPE (Servicio Público de Empleo Estatal).

Generalitat de Catalunya
Departament de la Vicepresidència
i d'Economia i Hisenda

requieran una acción normativa inmediata en un plazo más breve que el requerido por la vía normal o por el procedimiento de urgencia para la tramitación parlamentaria de las leyes" (SSTC 11/2002, de 17 de enero, FJ 4, y 137/2003, de 3 de julio, FJ 3)."

B) Pel que es refereix a l'anàlisi de les mesures adoptades pel Decret llei i, concretament, quant a l'afectació del deure de tothom de contribuir al sosteniment de les despeses públiques d'acord amb la seva capacitat econòmica, recollit en l'article 31.1 CE, el TC exigeix, a més de la justificació del pressupòsit habilitant, que el decret llei no alteri "ni el règimen general ni aquells elements essencials de los tributos que inciden en la determinación de la carga tributaria..." (SSTC 182/1997, FJ7; 100/12, FJ9; 139/2016, FJ 6; i 35/2017, FJ 5). De fet, el TC ha expressat l'abast impeditiu de l'art. 86.1 de la CE indicant que "únicamente está impidiendo aquellas intervenciones o innovaciones normativas que afecten no de cualquier manera, sino de forma relevante o substancial, al deber constitucional de "todos" de contribuir al sostenimiento de los gastos públicos (art.31.1 CE)" (STC 73/2017, FJ2), criteri es pot aplicar en el cas de la regulació que fa l'EAC de 2006 del decret llei (art. 64.1) quan es refereix a què no pot ésser objecte de decret llei, entre d'altres, la regulació essencial i el desenvolupament directe deures dels ciutadans de Catalunya.

A partir d'aquesta premissa doctrinal, el TC reitera en la mateixa sentència 73/2017 que cal identificar "en qué tributo concreto incide el decreto-ley – constatando la naturaleza, estructura y la función que cumple dentro del conjunto del sistema tributario, así como el grado o medida en que interviene el principio de capacidad económica – qué elementos del mismo- esenciales o no – resultan alterados por este excepcional modo de producción normativa y, en fin, cuál es la naturaleza y alcance de la concreta regulación de que se trate" i refereix com a precedents les SSTC 182/1997, FJ 7; 189/2005, FJ 7; i 83/2014, FJ 5.

D'acord amb aquests criteris:

B1) Respecte a l'impost sobre les estades en establiments turístics, cal assenyalar que no constitueix un impost clau o rellevant del sistema tributari –"pilar estructural o pieza básica", en paraules del TC–, per la qual cosa la seva regulació no afecta al deure de contribuir al sosteniment de les despeses públiques recollit en l'article 31.1 CE esmentat.

B2) Quant a la mesura referida a l'impost sobre la renda de les persones físiques, cal assenyalar que la deducció, que incideix en la quota íntegra autonòmica, no afecta al deure de contribuir al sosteniment de les despeses públiques recollit en l'article 31.1 CE ni incideix de manera rellevant en el repartiment de la càrrega tributària segons capacitat econòmica en el global del sistema tributari.

2. Anàlisi de les mesures proposades i del seu impacte pressupostari.

2.1. Impost sobre les estades en establiments turístics

Doc. original signat per:
Albert Castellanos Maduell
02/11/2020

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

Data creació còpia:
05/11/2020 13:15:38

Data caducitat còpia:
05/11/2023 00:00:00

Pàgina 5 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament de la Vicepresidència
i d'Economia i Hisenda

La mesura preveu que la modificació de les tarifes de l'impost sobre les estades en establiments turístics prevista a l'apartat 3 de l'article 5 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, tingui efectes a partir de l'1 de juny del 2021.

En la mateixa línia, es preveu que el recàrrec que pugui aprovar, si escau, l'Ajuntament de Barcelona abans de l'1 de juny del 2021, tingui efectes a partir d'aquesta data.

Impacte pressupostari

El càlcul, s'efectua a partir de l'impacte estimat de la modificació de les tarifes en la Llei de mesures 2020 actualitzada amb l'evolució sectorial prevista a data d'avui pels exercicis 2020 i 2021, que preveu una baixada de recaptació del -53,4% per l'exercici 2020 i una recuperació de la mateixa del +20,4% per l'exercici 2021.

ESTIMACIÓ INGRESSOS IEET

Milions d'euros

Variació recaptació estimada 2020: -54,3% 2021: 20,4%

LM 2020 actualitzada: Increment de tarifes a 01/07/20			
	Previsió tancament PG 2020	Previsió PG 2021	TOTAL
Recaptació estimada	33,8	48,0	81,8
Increment de tarifes 01/01/21 (DL 23/2020)			
	Previsió tancament PG 2020	Previsió PG 2021	
Recaptació estimada	30,0	45,0	75,0
Impacte recaptació	-3,8	-3,0	-6,8
Increment de tarifes a 01/06/21 (Nou DL)			
	Previsió tancament PG 2020	Previsió PG 2021	
Recaptació estimada	30,0	42,1	72,1
Impacte recaptació	-3,8	-5,9	-9,7
Diferència entre el DL 23/2020 i el nou DL			
	Previsió tancament PG 2020	Previsió PG 2021	
Impacte recaptació	0,0	-2,9	-2,9

En termes anuals, la pèrdua de recaptació és de 3,8M€ en el pressupost de 2020 i 5,9M€ en el pressupost de 2021 en relació amb la previsió de la Llei de mesures 2020 actualitzada. És a dir, en total es preveu una pèrdua acumulada de 9,7M€ pel període 2020-2021, i suposa una pèrdua addicional de 2,9 M€ en relació a la situació vigent aprovada mitjançant el Decret llei 23/2020.

Generalitat de Catalunya
Departament de la Vicepresidència
i d'Economia i Hisenda

2.2. Impost sobre la renda de les persones físiques

La regulació de l'IRPF estableix que estan obligats a presentar declaració:

- Els contribuents que hagin percebut rendiments íntegres del treball d'un mateix pagador per import superior a 22.000 euros anuals.
- Els contribuents que hagin percebut rendiments íntegres del treball per import superior a 14.000 euros anuals quan procedeixen de més d'un pagador, si la suma de les quantitats percebudes del segon pagador i els restants, per ordre de quantia, supera en conjunt els 1.500 euros anuals.

Aquest doble llinar crea una iniquitat horitzontal entre contribuents que estan obligats a declarar per tenir més d'un pagador i els que, en igualtat de rendes obtingudes, no estan obligats a declarar per tenir un sol pagador. Aquesta iniquitat es produeix per dos motius:

- Les comunitats autònomes no tenen les eines per traslladar l'exercici de la seva capacitat normativa al càlcul de les retencions, que depenen només de la normativa estatal. En concret, el càlcul de les retencions aplicables durant l'exercici s'efectua com a norma general d'acord amb la tarifa prevista en l'article 85 del Reglament de l'IRPF -Reial decret 439/2007, de 30 de març.- i als mínims personals i familiars que deriven de la normativa aprovada per l'Estat, sense tenir en compte la normativa autonòmica pel que fa a la tarifa aplicable a la base general i als mínims personals i familiars, que en el cas de Catalunya, poden fer que la quota íntegra autonòmica sigui més elevada que la resultant d'aplicar la normativa estatal.
- Determinades normes específiques del càlcul de les retencions, establertes a nivell estatal, no es traslladen al càlcul de la quota de la declaració de l'IRPF.²

Això dona lloc a la situació següent:

- El contribuent que, amb un salari íntegre inferior a 22.000 euros percebut d'un sol pagador, no està obligat a presentar declaració – i no la presenta – satisfà a la Generalitat de Catalunya l'impost per l'import equivalent al 50 % de les retencions que se li han practicat durant l'exercici segons allò exposat anteriorment; és a dir, de forma general segons les tarifes i mínims personals i familiars aprovats per l'Estat.
- El contribuent que, tot i tenir rendiments del treball pel mateix import que el contribuent de l'apartat anterior, està obligat a presentar la declaració perquè els percep de més d'un pagador i satisfà a la Generalitat la quota íntegra que resulta d'aplicar les tarifes i

² Per exemple, les quotes màximes de retenció per retribucions inferiors a 22.000 euros que marca l'article 85.3 del Reglament de l'IRPF, o els tipus fixos de retenció per determinats rendiments del treball (els percebuts per la condició de membres dels Consells d'Administració (35 %), els derivats d'impartir cursos, conferències, col·loquis, seminaris i similars (15 %), o aquells que provenen de contractació temporal, contractació de durada inferior a un any, contractació de pràctiques, etc. que tenen una retenció mínima del 2 %).

Generalitat de Catalunya
Departament de la Vicepresidència
i d'Economia i Hisenda

mínims personals i familiars aprovats per la comunitat autònoma. Aquesta quota íntegra és superior al 50 % de les retencions del contribuent de l'apartat anterior.

Per tant, en igualtat de rendes obtingudes, i en funció només de l'obligació o no de declarar, les càrregues tributàries d'un i altre contribuent són diferents.

Així, la deducció que es crea pretén corregir la iniquitat que es produeix entre el contribuent que no està obligat a declarar i el que en resulta obligat com a conseqüència de tenir més d'un pagador, sempre que estigui originada per l'exercici de la capacitat normativa de la Generalitat de Catalunya.

Cal tenir en compte que queden exclosos del gaudiment de la deducció els pensionistes que tinguin dos o més pagadors. El motiu de l'exclusió és que aquests contribuents -perceptors de prestacions passives- poden quedar exempts de presentar la declaració si sol·liciten a l'administració que determini la retenció aplicable d'acord amb la totalitat de prestacions percebudes de diferents pagadors.

Per tot l'exposat, el decret llei estableix:

"Article 2

Deducció per obligació de presentació de la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques per raó de tenir més d'un pagador

1. Els contribuents que resulten obligats a presentar la declaració de l'impost com a conseqüència de tenir més d'un pagador de rendiments del treball, d'acord amb el que disposa l'article 96 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni, es poden aplicar una deducció en la quota íntegra autonòmica per l'import que resulti de restar de la quota íntegra autonòmica la quota íntegra estatal, sempre que la diferència sigui positiva.

2. Aquesta deducció no resulta aplicable als contribuents que s'hagin acollit o es puguin acollir al procediment especial de retencions regulat en l'article 89 A) del Reial decret 439/2007, de 30 de març, pel que s'aprova el Reglament de l'impost sobre la renda de les persones físiques i es modifica el Reglament de Plans i Fons de Pensions, aprovat pel Reial decret 304/2004, de 20 de febrer."

Finalment, resta per assenyalar que la deducció s'aprova a l'empara de la capacitat normativa de què disposen les CCAA d'acord amb l'article 48 de la Llei 22/2009, de 21 de desembre, de 18 de desembre, per la qual es regula el sistema de finançament de les comunitats autònomes de règim comú i ciutats amb estatut d'autonomia i té una vocació de permanència en el temps.

Impacte pressupostari

Vist l'anterior, es preveu que un gran nombre de perceptors de rendiments del treball que actualment no estan obligats a presentar declaració de l'IRPF per tenir només un pagador passaran a estar obligats a presentar la declaració pel fet de percebre les retribucions

Doc. original signat per:
Albert Castellanos Maduell
02/11/2020

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

Data creació còpia:
05/11/2020 13:15:38

Data caducitat còpia:
05/11/2023 00:00:00

Pàgina 8 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament de la Vicepresidència
i d'Economia i Hisenda

dineràries d'un segon pagador (SEPE), com a conseqüència de la crisi generada pel COVID-19.

D'acord amb les estadístiques de prestacions per desocupació publicades pel SEPE, a Catalunya s'han registrat 893.931 altes inicials de prestacions contributives derivades de situacions d'ERTO COVID-19 fins el mes d'agost del 2020. Si a aquesta xifra s'hi afegeixen les altes de prestacions per desocupació causades per situacions diferents dels ERTOS COVID-19, s'aplica una taxa de permanència mensual i es tenen en compte possibles duplicitats, s'obté un nombre màxim de 957.485 persones que han començat a rebre prestacions per desocupació entre el març i l'agost del 2020. Quan aquesta xifra s'expressa en relació amb la població assalariada del 2019, s'obté una ràtio d'un 32,8 %. Això suposa una diferència de 23,47 punts percentuals respecte la situació del 2019.

S'identifica que la mesura afectarà a diferents col·lectius de contribuents:

1. Contribuents no obligats no declarants d'IRPF 2019 afectats per la crisi COVID-19 (col·lectiu 1 quadre)

En absència de modificació normativa, el fet de passar a tenir 2 o més pagadors en els rendiments del treball generaria un augment de recaptació. Per tant, en termes monetaris, l'aplicació de la deducció, al tractar-se d'una mesura de compensació d'aquest augment de recaptació, tindrà un impacte neutre respecte d'unes declaracions d'IRPF anteriors a la situació de COVID-19.

2. Contribuents declarants d'IRPF 2019: obligats que ja patien la iniquitat pel fet de tenir 2 o més pagadors en els rendiments del treball abans del COVID-19 (col·lectius 2 i 3 quadre)

En aquest cas, l'impacte de la mesura compensatòria suposarà un menor ingrés per a la Generalitat en relació a la situació anterior a la COVID-19.

3. Contribuents declarants d'IRPF 2019: no obligats que voluntàriament han presentat declaració per tal de beneficiar-se de deduccions, i es veuen afectats per la crisi COVID-19 (col·lectiu 4 quadre)

Com que voluntàriament ja presentaven declaració tot i tenir només 1 pagador en els rendiments del treball, l'impacte de la mesura compensatòria suposarà un menor ingrés per a la Generalitat en relació a la situació anterior a la COVID-19.

Per tal de calcular l'impacte de la deducció en els ingressos de la Generalitat, es treballa amb les darreres mostres de l'IRPF (no obligats i obligats) de l'exercici 2017 facilitades per l'AEAT, a les quals se li han aplicat els darrers canvis normatius aprovats per tal d'apropar la quota líquida autonòmica del 2017 a l'actual.

Per tal de seleccionar els afectats s'han aplicat les següents restriccions que es deriven de la configuració de la deducció, segons ha permès la disponibilitat de les dades:

Doc. original signat per:
Albert Castellanos Maduell
02/11/2020

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat
Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

Data creació còpia:
05/11/2020 13:15:38

Data caducitat còpia:
05/11/2023 00:00:00

Pàgina 9 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament de la Vicepresidència
i d'Economia i Hisenda

- Rendiments íntegres de treball entre 14.000 i 22.000 euros i base imposable general únicament formada per rendiments del treball.
- Sense rendiments que s'integrin a la base imposable de l'estalvi (BIE) o que només tinguin rendiments de capital mobiliari (RCM) < 1.600 euros i que estiguin subjectes a retenció (tot i que aquí també hi podrien coexistir guanys patrimonials que de forma conjunta amb els RCM sumessin 1.600 euros, no es poden incloure perquè les partides de guanys i pèrdues patrimonials no estan disponibles i només es disposa del saldo net). En el cas dels RCM < 1.600 euros, han de tenir unes retencions sobre capital mobiliari ajustades a la norma del 19%, i com no totes les retencions s'ajusten exactament s'ha considerat un interval del 17% al 21%.
- En el cas de la mostra de no declarants no es tenen en compte els pensionistes. En el cas de la mostra de declarants es filtren els d'edat inferior a 65 anys per tal d'excloure població previsiblement jubilada.

Un cop feta aquesta selecció d'afectats, en el cas dels contribuents que abans del COVID-19 presentaven declaració, s'ha considerat que aquells amb un resultat de la declaració a pagar són els que ja rebien els rendiments del treball de més d'un pagador (un 32,9 % sobre el total de declarants amb rendiments del treball inferiors a 22.000 euros). Pels que mostraven un resultat de la declaració a cobrar s'ha estimat que també el mateix percentatge (32,9 %) provenien de declarants amb més d'un pagador i el 67,1 % restant d'un pagador.

Tal com mostra el quadre següent, l'impacte anual en els ingressos de la Generalitat de la deducció per obligació de presentació de la declaració per raó de tenir 2 o més pagadors s'estima en una pèrdua d'ingressos de 16,3 milions d'euros respecte dels ingressos anteriors a la situació del COVID-19. Per als afectats, la deducció representarà una disminució de la quota líquida autonòmica d'entre 0 i 258 euros (segons la tipologia de declarants del 2017).

Cal tenir en compte que el càlcul s'ha realitzat segons els valors dels rendiments de l'any 2017, és a dir, sense actualitzar els valors als de l'any 2020.

La proposta en si mateixa no suposa un cost addicional per a la Generalitat relatiu a la gestió i control de la mesura. Ni cap cost significatiu addicional de compliment per part del declarant donat que el càlcul de la deducció es realitzarà a través del programa informàtic de declaració d'IRPF.

La pèrdua d'ingressos per a la Generalitat de Catalunya derivada de l'aplicació d'aquesta deducció, estimada en 16,3 milions d'euros, es preveu per al 2022, ja que el contribuent presentarà la declaració de la renda corresponent a l'exercici 2020 durant l'any 2021 i l'Estat liquidarà el resultat d'aquest exercici a la Generalitat l'any 2022.

Doc. original signat per:
Albert Castellanos Maduell
02/11/2020

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

Data creació còpia:
05/11/2020 13:15:38

Data caducitat còpia:
05/11/2023 00:00:00

Pàgina 10 de 11

Generalitat de Catalunya
Departament de la Vicepresidència
i d'Economia i Hisenda

IRPF-IMPACTE DEDUCCIÓ PER OBLIGACIÓ DE PRESENTACIÓ DECLARACIÓ PER RAÓ DE TENIR DOS O MÉS PAGADORS EN L'EXERCICI 2020
Càlcul del diferencial quota íntegra estatal-quota íntegra autonòmica (base de dades 2017 segons normativa actual)

Afectats: contribuents amb principalment rendiments treball (RT) < 22.000 € i > 14.000 € * que no siguin pensionistes amb 2 o més pagadors obligats a declarar durant el 2020

Col·lectius d'acord amb la situació pre COVID-19	Estimació % 1 pagador	Estimació % 2 o més pagadors	Estimació % nous obligats afectats per prestacions atur/ERTO COVID-19***	Nombre d'afectats	Impacte deducció en termes de quota líquida autonòmica (QLA), euros	Impacte respecte QLA 2019 (o abans COVID-19), euros
1) No obligats amb RT > 14.000 < 22.000	100%	0%	23,47%	55.505	-5.916.846	0
2) Obligats RT < 22.000 amb 2 o més pagadors (amb resultat declaració > 0)	0%	100%	0%	98.973	-9.734.281	-9.734.281
3) Declarants RT < 22.000 amb possibilitat de 2 o més pagadors (amb resultat declaració < 0)**	0%	100%	0%	66.409	-4.466.726	-4.466.726
4) Declarants RT < 22.000 amb possibilitat d'1 pagador (amb resultat declaració < 0)**	100%	0%	23,47%	31.785	-2.137.863	-2.137.863
IMPACTE TOTAL				252.672	-22.255.716	-16.338.870

* Restriccions addicionals aplicades per a l'estimació:

Base imposable general únicament formada per rendiments del treball.

Base imposable de l'estalvi = 0: Sense rendiments que s'integrin a la base imposable de l'estalvi (BIE).

Però també, cal incloure declarants amb BIE > 0 que només tinguin rendiments de capital mobiliari (RCM) < 1.600 euros i que estiguin subjectes a retenció. En el cas dels RCM < 1.600 euros, han de tenir unes retencions sobre capital mobiliari ajustades a la norma del 19%, i com no totes les retencions s'ajustaven exactament s'ha agafat un interval del 17% al 21%.

** S'estima que el 32,9% de les declaracions amb RT<22.000 euros i resultat de la declaració > 0 tenen 2 o més pagadors. Així, el 67,1% restant s'estima que són declaracions amb 1 pagador. El percentatge de 32,9% es correspon amb el pes del col·lectiu 2 respecte el total de declarants amb RT<22.000 euros.

*** D'acord amb les estadístiques de prestacions per desocupació publicades pel SEPE, s'estima un nombre màxim de 957.485 persones que han començat a rebre prestacions per desocupació entre el març i l'agost del 2020 a Catalunya. Quan aquesta xifra s'expressa en relació amb la població assalariada del 2019, s'obté una ràtio d'un 32,8 %. Això suposa una diferència de 23,47 punts percentuals respecte la situació del 2019. Aquest percentatge del 23,47% recull l'impacte del COVID-19.

Barcelona,

Albert Castellanos i Maduel
Secretari General

GENERALITAT DE CATALUNYA

Doc. original signat per:
Albert Castellanos Maduell
02/11/2020

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat
Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

Data creació còpia:
05/11/2020 13:15:38

Data caducitat còpia:
05/11/2023 00:00:00

Pàgina 11 de 11

 Generalitat de Catalunya
Departament de la Vicepresidència
i d'Economia i Hisenda
Assessoria Jurídica
Àrea d'Assessorament Financer i Tributari

INFORME JURÍDIC

Assumpte: Projecte de decret llei de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre les estades en establiments turístics i de l'impost sobre la renda de les persones físiques

Fets

1.- Es sol·licita informe sobre el Projecte de decret llei de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre les estades en establiments turístics i de l'impost sobre la renda de les persones físiques

2.- Les mesures proposades a l'articulat, de caràcter tributari, són, en síntesi:

- Impost sobre les estades en establiments turístics: retardar a l'1 de juny de 2021 la modificació de tarifes d'aquest tribut operada per l'apartat 3 de l'article 5 de la Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient; i retardar també fins a l'1 de juny de 2021 l'aplicació del recàrrec previst a l'apartat 2 de l'article 50 bis de la Llei 5/2017, del 28 de març, de mesures fiscals, administratives, financeres i del sector públic i de creació i regulació dels impostos sobre grans establiments comercials, sobre estades en establiments turístics, sobre elements radiotòxics, sobre begudes ensucrades envasades i sobre emissions de diòxid de carboni, al qual es dona nova redacció.

- Impost sobre la renda de les persones físiques: establiment d'una deducció per aquelles persones contribuents que es vegin obligades a declarar per raó de percebre renda de treball de més d'un pagador, sobre la quota íntegra autonòmica, per l'import que resulti de restar de la quota íntegra autonòmica la quota íntegra estatal, sempre que la diferència sigui positiva.

Fonaments de dret

1.- Totes les modificacions normatives han d'ajustar-se a la jerarquia de normes de l'Estat – especialment la legislació bàsica- i de la Unió Europea i concretament a les competències establertes a l'anomenat bloc constitucional, que inclou l'Estatut d'Autonomia de Catalunya.

Rambla de Catalunya, 19-21
08007 Barcelona
Telèfon 93 316 20 00
Telefax 93 316 21 41

1

Doc. original signat per:
Josep Lluís García Ramírez
02/11/2020

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

Data creació còpia:
05/11/2020 13:21:21

Data caducitat còpia:
05/11/2023 00:00:00

Pàgina 1 de 4

 Generalitat de Catalunya
Departament de la Vicepresidència
i d'Economia i Hisenda
Assessoria Jurídica
Àrea d'Assessorament Financer i Tributari

Però els decrets llei, a més, han de complir uns requisits específics, de necessitat i urgència.

2.- Així, la promulgació d'una norma de rang legal dictada sense tramitació parlamentària, el decret llei, específicament admesa per la Llei orgànica 6/2006, de 19 de juliol, de reforma de l'Estatut d'autonomia de Catalunya, al seu article 64, ho condiona a que es tracti d'una **necessitat extraordinària i urgent**.

Val a dir, doncs, que han quedat exceptuats de la promulgació de decrets llei les matèries en què es desenvolupa una llei bàsica, circumstància que no concorre en aquest cas.

3.- El Consell de Garanties Estatutàries té declarat, respecte als requisits del caràcter extraordinari i urgent, al fonament jurídic segon del seu Dictamen 1/2012:

"el caràcter extraordinari ha estat acceptat quan està connectat a situacions fàctiques amb una especial transcendència o repercussió en l'àmbit econòmic o social" i que la urgència «es vincula a la impossibilitat d'implementar el contingut de la regulació o, en altres paraules d'assolir la finalitat desitjada o cercada mitjançant el procediment parlamentari comú previst per a la resta d'iniciatives legislatives"

Per tant, si fos viable tramitar la iniciativa com a projecte de llei per procediment d'urgència, no es podria dictar per decret llei.

En aquest cas, s'ha acreditat el caràcter extraordinari i urgent, ja que aquestes necessitats no poden ser resoltes per la via d'una norma de rang inferior i el transcurs mínim de temps necessari per a aprovar una llei, encara en procediment de lectura única seria excessiu per a evitar perjudicis d'impossible o difícil reparament.

4.- Certament, en aquest cas es tracta d'una situació d'urgència imprevisible fins fa poc i que està creant necessitat d'adaptació de les normatives tributàries.

La urgència de la disposició prové que s'ha detectat la urgent necessitat de prendre altres mesures per causa de la crisi sanitària ocasionada pel COVID-19 i la consegüent paralització de moltes activitats econòmiques.

La importància de cobrir aquestes necessitats rau en que corresponen a la reacció front a una situació imprevisible i sense precedents durant la vigència de l'actual ordre constitucional i estatutari, a mesura que es van detectant efectes i mancances..

Per tant, concorren els dos requisits, d'urgència i necessitat perquè:

Rambla de Catalunya, 19-21
08007 Barcelona
Telèfon 93 316 20 00
Telefax 93 316 21 41

2

Doc. original signat per:
Josep Lluís García Ramírez
02/11/2020

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

Data creació còpia:
05/11/2020 13:21:21

Data caducitat còpia:
05/11/2023 00:00:00

Pàgina 2 de 4

 Generalitat de Catalunya
Departament de la Vicepresidència
i d'Economia i Hisenda
Assessoria Jurídica
Àrea d'Assessorament Financer i Tributari

- Correspon prendre les noves mesures de manera immediata, ja que els venciments de terminis de declaració o autoliquidació obliguen a tenir fixada la normativa i redundaria en greu perjudici que es generessin dubtes en l'aplicació de les mateixes.
- El retard en l'aplicació podria provocar perjudicis de molt més costosa reparació (ja es constata que no resulta adequat recaptar les quotes de l'impost sobre les estades en establiments turístics en la situació present) i la relativa a IRPF perjudicaria a les persones que, afectades pels expedients temporals de reducció d'ocupació –ERTO– haguessin de tributar més per raó que perceben part de la seva remuneració del Servicio Público de Empleo Estatal.

5.- L'article 203 de l'Estatut que reconeix la competència de la Generalitat en matèria de mesures sobre tributs propis i cedits, total o parcialment

6.- El text es compon de dos capítols i dos articles (un article cada capítol), i una disposició final.

7.- El contingut dels articles es refereix, respectivament, als temes recollits en el fet segon del present informe.

8.- La disposició final fixa la immediata entrada en vigor, pròpia d'aquesta mena de disposicions.

9.- El preàmbul del Projecte especifica les raons i la urgència de les mesures proposades, i s'han aportat un Informe justificatiu, també en funcions de memòria, que acompanya l'expedient i que expressa amb més detall les necessitats que s'han d'omplir.

Pel que fa a l'informe econòmic, ve inclòs a l'esmentat informe justificatiu.

10.- L'articulat resulta clar i suficientment detallat i la disposició i final tampoc ofereix confusió.

a) Capítol primer: Impost sobre les estades en establiments turístics

El redactat de l'article primer es concreta en ajornar fins a l'1 de juny de 2021 la modificació de tarifes –increment– i el recàrrec que pot aplicar l'Ajuntament de Barcelona, que van disposar la vigent Llei 5/2020 per a data anterior i que ja havien estat objecte de modificacions en els seus aspectes d'aplicació temporal al Decret llei 6/2020, de 12 de març i al Decret llei 33/2020, de 30 de setembre, de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre les emissions de diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica i de l'impost sobre les estades en establiments turístics.

b) Capítol segon: Impost sobre la renda de les persones físiques

Rambla de Catalunya, 19-21
08007 Barcelona
Telèfon 93 316 20 00
Telefax 93 316 21 41

3

Doc. original signat per:
Josep Lluís García Ramírez
02/11/2020

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

Data creació còpia:
05/11/2020 13:21:21

Data caducitat còpia:
05/11/2023 00:00:00

Pàgina 3 de 4

 Generalitat de Catalunya
Departament de la Vicepresidència
i d'Economia i Hisenda
Assessoria Jurídica
Àrea d'Assessorament Financer i Tributari

L'article segon incorpora una deducció per aquelles persones contribuents que es vegin obligades a declarar per raó de percebre renda de treball de més d'un pagador, sense discriminar entre els que venen obligats per raó de percebre una remuneració del Servicio Público de Empleo Estatal dels que la percebin de més d'un pagador per altres causes.

c) La disposició final només estableix l'entrada en vigor immediata, coherent amb al caràcter de necessitat urgent i invoca l'obligació de cooperació de tots els ciutadans, tribunals i autoritats.

11.- Com es pot veure, en tots els casos es tracta de necessitats provocades per la pandèmia o indirectament per ella (l'estat d'alarma que ha paralytitzat bona part de l'activitat econòmica, fa necessari compensar als perjudicats, tot evitant que la imposició tributària resulti injusta per a ells).

12.- Queda clar que el retard en l'aprovació de la norma, pot implicar conflictes en les matèries que són regulades per ella, ja que s'han detectat dits conflictes i es dicta una normativa destinada a la seva resolució.

13.- En quan la tramitació del Decret Llei, segueix l'establert a l'Article 38 Llei 13/2008, de 5 de novembre, de la presidència de la Generalitat i del Govern. S'ha iniciat a proposta del Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda, competent en la matèria, vist l'article 3.2.13 del Decret 1/2018, de 18 de maig, de creació, denominació i determinació de l'àmbit de competències dels departaments de l'Administració de la Generalitat de Catalunya, que estableix que correspon al Departament de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda l'exercici de les atribucions pròpies de l'Administració de la Generalitat en l'àmbit de competència relatiu a la gestió dels Tributs. L'inici de la tramitació s'ha comunicat al secretari del Govern, consta a l'expedient la valisa tramesa al secretari del Govern en data 29.11.2020 comunicant la tramitació del Decret Llei i sol·licitant la seva inclusió a l'Ordre del dia del Govern de data 3.11.2020. Així mateix consta a l'expedient l'Informe del secretari general del Departament que justifica la necessitat i certifica que les mesures proposades són congruents i estan en relació directa amb la situació que s'ha d'afrontar.

Per tot això, s'informa favorablement el Projecte de decret Llei de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre les estades en establiments turístics i de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Barcelona,

El director general

rgv/dirgen/otsd/informe jurídic DL mesures IEET IRPF.

Rambla de Catalunya, 19-21
08007 Barcelona
Teléfono 93 316 20 00
Telefax 93 316 21 41

4

Doc. original signat per:
Josep Lluís García Ramírez
02/11/2020

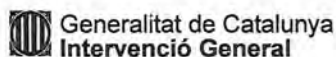
Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

Data creació còpia:
05/11/2020 13:21:21

Data caducitat còpia:
05/11/2023 00:00:00

Pàgina 4 de 4

INFORME FISCAL

Que s'emet en compliment d'allò que preveu l'article 63 i 68 del text refós de la Llei de Finances Públiques de Catalunya, així com la Instrucció IG 02/2018, de 7 de setembre de 2018, d'Informes de fiscalització i procediment de discrepància sobre les mesures tributàries incloses a la proposta de Decret llei de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre les estades en establiments turístics i de l'impost sobre la renda de les persones físiques

1. Antecedents

Es sotmet a informe fiscal, les mesures tributàries incloses a la proposta de Decret llei de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre les estades en establiments turístics i de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

La proposta s'emmarca dins de les diverses actuacions dutes a terme per part del Govern de la Generalitat de Catalunya per fer front a la crisi generada per la pandèmia i en concret, per protegir els establiments dedicats al turisme que meriten l'impost d'estades en establiments turístics i a aquells treballadors que incursos en un expedient de regulació de l'ocupació (en endavant ERTO) o que han perdut el seu lloc de treball, les percepcions rebudes per aquest concepte tributen a l'impost de la renda de les persones físiques.

2. Justificació de la proposta d'acord del Govern

Aquesta actuació ve motivada per la necessitat de paliar els efectes econòmics generats per la pandèmia en l'àmbit del sector turístic i amb relació als treballadors afectats per un expedient de regulació de l'ocupació (ERTO) o que han perdut el lloc de treball.

Per a l'àmbit del sector turístic, es preveu que amb relació amb l'impost sobre les estades en establiments turístics (capítol I) s'ajorni fins el dia 1 de juny de 2021, l'entrada en vigor de l'increment de les tarifes de l'impost i de l'aplicació del recàrrec a la ciutat de Barcelona, aprovats per la *Llei 5/2020, del 29 d'abril, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient*, que havien d'entrar en vigor inicialment l'1 de juliol del 2020 i que a la seva vegada el *Decret llei 23/2020, de 9 de juny, de mesures urgents en matèria tributària*, va ajornar fins a l'1 de gener del 2021.

La motivació d'aquesta mesura rau en el fet que no és possible afirmar que a data 1 de gener del 2021 els establiments turístics funcionin amb normalitat.

Pel que fa als treballadors afectats per un ERTO (capítol II) es crea una nova deducció en la quota de l'impost sobre la renda de les persones físiques (IRPF) aplicable per obligació de presentació de la declaració de l'impost com a conseqüència de tenir dos o més pagadors de l'article 96 de la *Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'impost sobre la renda de les persones físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre societats, sobre la renda de no residents i sobre el patrimoni*.

Fontanella, 6
08010 Barcelona
Telèfon 93 316 20 81

intervencio_general.eco@gencat.cat
<http://economia.gencat.cat>

1/2

Doc. original signat per:
DAVID CANADA ZAPATER
02/11/2020

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

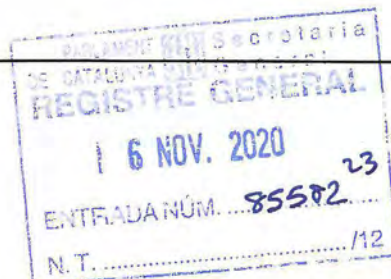
Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

Data creació còpia:
05/11/2020 13:22:14

Data caducitat còpia:
05/11/2023 00:00:00

Pàgina 1 de 2

Generalitat de Catalunya
Intervenció General

Aquesta deducció s'aplica a la quota íntegra autonòmica per l'import que resulti de restar de la quota íntegra autonòmica la quota íntegra estatal, sempre que la diferència sigui positiva.

La justificació d'aquesta mesura és el fet que els treballadors inclosos en un EERTO o que han estat acomiadats i perceben prestacions per desocupació són perceptors de dos pagadors en l'exercici 2020, l'empresa amb la que tenen o tenien la seva relació laboral i el Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE), fet que pot implicar que les persones que fins ara no estaven obligades a presentar la declaració de l'IRPF per tenir un únic pagador, i tributaven d'acord amb les retencions practicades, enguany es trobin en dita obligació de declarar pel fet de tenir-ne més d'un pagador i tributin d'acord amb la normativa autonòmica.

3. Consideracions

No se n'efectuen.

4. Conclusió

Vist l'expedient, aquesta Intervenció General informa favorablement a la tramitació de la proposta de Decret llei de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre les estades en establiments turístics i de l'impost sobre la renda de les persones físiques

Barcelona, 2 de novembre de 2020

Interventor General

2/2

Doc. original signat per:
DAVID CANADA ZAPATER
02/11/2020

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

Data creació còpia:
05/11/2020 13:22:14

Data caducitat còpia:
05/11/2023 00:00:00

Pàgina 2 de 2

 Generalitat de Catalunya
Departament de la Vicepresidència
i d'Economia i Hisenda
Direcció General de Pressupostos

N. SIGOV
Apartat OD
SECRETARIA
REGISTRE GENERAL
6 NOV. 2020
ENTRADA NÚM. 85582
24
112

INFORME SOBRE PROPOSTA DE DISPOSICIÓ

Disposició: Projecte de decret llei de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre les estades en establiments turístics i de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Departament: Vicepresidència i d'Economia i Hisenda

Impacte pressupostari: menors ingressos 26M€ (2020-2022)

Descripció i justificació de la proposta

1. Les conseqüències sanitàries, socials i econòmiques derivades de la pandèmia de la COVID-19 ha fet que el Govern de la Generalitat hagi adoptat diverses tipologies de mesures extraordinàries, entre elles de tipus tributari, amb l'objectiu d'intentar pal·liar els seus efectes.
2. Aquest Decret llei que es proposa incorpora dues mesures, una referida a l'impost sobre les estades en establiments turístics, amb l'ajornament de l'entrada en vigor de les tarifes aprovades en la Llei 5/2020, del 29 d'abril, i l'altra, relativa a l'impost sobre la renda de les persones físiques, amb una deducció aplicable en el tram autonòmic de la quota íntegra.
3. En relació amb l'impost sobre les estades en establiments turístics s'assenyala que el Decret llei 23/2020, de 9 de juny, de mesures urgents en matèria tributària, va ajornar fins a l'1 de gener del 2021, l'entrada en vigor de l'increment de les tarifes de l'impost i de l'aplicació del recàrrec a la ciutat de Barcelona, aprovats per la Llei 5/2020, del 29, de mesures fiscals, financeres, administratives i del sector públic i de creació de l'impost sobre les instal·lacions que incideixen en el medi ambient, que havien d'entrar en vigor inicialment l'1 de juliol del 2020.
4. Atès que, a dia d'avui, la situació sanitària fa difícil de preveure que a 1 de gener del 2021 els establiments turístics funcionin amb normalitat, per la qual cosa, s'estima necessari posposar una vegada més l'entrada en vigor de les tarifes i del recàrrec aprovades per la Llei de mesures esmentada, així s'ajorna l'entrada en vigor dels esmentats increments i del recàrrec fins a l'1 de juny del 2021.
5. Pel que fa a l'impost sobre la renda de les persones físiques es crea una nova deducció en la quota de l'impost aplicable per l'obligació de presentació de la declaració de l'impost com a conseqüència de tenir dos o més pagadors.
6. Els treballadors afectats pels ERTOS derivats de la COVID-19 que es troben en aquesta situació, juntament amb tots aquells que han perdut el seu lloc de treball i perceben prestacions per desocupació, han passat a tenir, de forma imprevista, dos pagadors en l'exercici 2020: l'empresa amb la que tenen o tenien la seva relació laboral i el Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE).

J:\COORD\informes\2020\417\20-417in.docx

Doc. original signat per:
Anna Tarrach Colls 02/11/2020

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

Data creació còpia:
05/11/2020 13:23:17

Data caducitat còpia:
05/11/2023 00:00:00

Pàgina 1 de 2

 Generalitat de Catalunya
Departament de la Vicepresidència
i d'Economia i Hisenda
Direcció General de Pressupostos

7. Com a conseqüència d'aquesta circumstància, es pot donar el cas que persones que fins ara no estaven obligades a presentar la declaració de l'IRPF per tenir un únic pagador, i tributaven d'acord amb les retencions practicades, enguany es trobin en dita obligació de declarar pel fet de tenir-ne més d'un i tributin d'acord amb la normativa autonòmica. En aquests casos es podria estar discriminat tributàriament al tenir més d'un pagador.
8. Així doncs, aquesta norma crea una deducció que pretén corregir la iniquitat que es produeix entre el contribuent que no està obligat a declarar i el que en resulta obligat com a conseqüència de tenir més d'un pagador, sempre que estigui originada per l'exercici de la capacitat normativa de la Generalitat de Catalunya.

Anàlisi i impacte pressupostari

En l'informe justificatiu presentat per la Direcció General de Tributs i Joc s'ha fet un càlcul estimatiu de l'impacte d'aquestes mesures en les finances de la Generalitat:

- L'impost sobre les estades en establiments turístics:
En termes anuals, la pèrdua de recaptació és de 3,8M€ en el pressupost de 2020 i 5,9M€ en el pressupost de 2021 en relació amb la previsió de la Llei de mesures 2020 actualitzada. És a dir, en total es preveu una pèrdua acumulada de 9,7M€ pel període 2020-2021, i suposa una pèrdua addicional de 2,9 M€ en relació a la situació vigent aprovada mitjançant el Decret llei 23/2020.
- L'impost sobre la renda de les persones físiques:
L'estimació de l'impacte anual en els ingressos de la Generalitat de la deducció per obligació de presentació de la declaració per raó de tenir 2 o més pagadors s'estima en una pèrdua d'ingressos de 16,3 milions d'euros respecte dels ingressos anteriors a la situació del COVID-19. Aquesta pèrdua es preveu per al 2022, ja que el contribuent presentarà la declaració de la renda corresponent a l'exercici 2020 durant l'any 2021 i l'Estat liquidarà el resultat d'aquest exercici a la Generalitat l'any 2022.

Conclusions

Aquest centre directiu, des del punt de vista estrictament pressupostari, **informa favorablement** sobre el Projecte de decret llei de mesures urgents en l'àmbit de l'impost sobre les estades en establiments turístics i de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

La directora general de Pressupostos

J:\COORD\informes\2020\417\20-417in.docx

Doc. original signat per:
Anna Tarrach Colls 02/11/2020

Document electrònic garantit amb signatura electrònica. Podeu verificar la integritat d'aquest document a l'adreça web csv.gencat.cat

Original electrònic / Còpia electrònica autèntica

Data creació còpia:
05/11/2020 13:23:17

Data caducitat còpia:
05/11/2023 00:00:00

Pàgina 2 de 2